

Od sieci wiedzy po międzyregionalne systemy innowacji w kontekście decentralizacji wiedzy dla regionów

Termin: 2020-07-23 - 2023-07-23

Kierownik: Adi WEIDENFELD

Institucja zamawiająca: NCN

Numer projektu: 2019/35/B/HS5/04010

Istnieje potrzeba generowania wiedzy i innowacji w regionach, aby uczynić je bardziej konkurencyjnymi i przetrwać w zglobalizowanym środowisku biznesowym. Głos krytyczny skupia się jednak na temacie skuteczności alokacji środków finansowych do regionów, takich jak te z Unii Europejskiej do Polski, które są przeznaczone na rozwój innowacji. Dotyczy to zarówno kwestii ogólnych jak też aspektów dotyczących systemów w regionach, których celem jest generowanie innowacji poprzez wymianę wiedzy między podmiotami regionalnymi. Tłumaczy się to często brakiem relacji między instytucjami i / lub podmiotami, takimi jak przedsiębiorstwa, uczelnie, agencje lokalne. Jest zgodne z brakiem wiedzy o warunkach sprzyjających innowacjom na poziomie regionalnym. Czasami jest to zaskakujące, nie mówiąc już o wprowadzaniu w błąd, gdy tak wiele badań, dokumentów strategicznych i raportów zakłada, że regiony mają systemy innowacji, nie opierając swojej argumentacji na dobrze zdefiniowanych i wspólnych kryteriach popartych dowodami empirycznymi. Ma to szczególne znaczenie dla regionów w krajach wschodzących i rozwijających się, takich jak Europa Środkowo-Wschodnia (EŚW), w których priorytetowo traktuje się wzrost potencjału innowacyjnego poprzez mechanizmy polityki innowacyjnej w ramach post-transformacyjnych procesów rozwojowych. Dlatego też w projekcie zostaną zbadane komponenty systemów innowacji w regionach, skupiając się na sieciach wiedzy i stopniu, w jakim „zachowują się” jak systemy. Sugeruje się, że sieci, które są zarządzane przez formalne regulacje i nieformalne procedury i charakteryzują się znacznym zakresem kompetencji, sprzężeniem zwrotnym, wspólnymi celami i stosunkowo określonymi granicami geograficznymi, można uznać za system innowacji. Te, które są ważne dla zarządzania i ułatwiania wymiany wiedzy oraz dla projektowania nowych polityk mających na celu poprawę wymiany wiedzy. Ponadto im więcej jest ich wyższych, tym większe jest prawdopodobieństwo, że będą się zachowywać, a zatem zostaną zdefiniowane jako regionalny system innowacji. Badanie zbada sieci wiedzy i oceni, w jakim stopniu każdą z nich można uznać za system. Trzy regiony w Polsce o różnym poziomie innowacyjności zostaną porównane pod względem powyższego poprzez zbadanie wzorców wymiany wiedzy pomiędzy aktorami. Proponowane badanie pogłębi nasze zrozumienie koncepcji innowacji w szczególności w regionach i zasugeruje sposoby przekształcania sieci wiedzy w systemy i zachęci do stosowania wspólnych sposobów definiowania ich jako takich. Jest to dość zaskakujące, zwłaszcza biorąc pod uwagę, że sieci te często otrzymują finansowanie publiczne oprócz pobierania składek członkowskich w celu ożywienia gospodarek regionalnych i reprezentowania interesów regionów i ich mieszkańców. Badanie rzeczywistych procesów uczenia się i wymiany wiedzy między tymi sieciami w odniesieniu do sieci między regionami w każdej sieci pomoże nam zrozumieć ich rolę w tworzeniu nowej wiedzy i wykorzystywaniu jej do innowacji. Zaowocuje to również lepszym zrozumieniem relacji między sieciami wiedzy i przedstawieniem pewnych zaleceń, jak usprawnić te procesy i działanie ich instytucji.